

Amaç

Bu çalışmanın amacı, kronik hastalığı olan bireylerin iletişim engellerinin belirlenmesidir.

Yöntem

Çalışma, amaçlı örnekleme yöntemi ile belirlenen kriterleri karşılayan 481 katılımcı ile yürütülmüştür. Veriler, çevrimiçi yöntemler ile elde edilmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi, tanımlayıcı istatistikler, korelasyon ve regresyon analizleri uygulanmıştır. İletişim engellerini ölçmek için Şahin ve ark., tarafından geliştirilen 28 maddelik "Hasta Merkezli İletişim Engelleri" ölçeği kullanılmıştır (Şahin et al., 2018). Ölçeğin 22,23,24,25. maddeleri ters kodlanmıştır. Ölçek 28 madde 7 alt boyuttan (İlgi İhtiyacı, Güvenlik Personeli, Korku ve Endişe, Merak ve Bilgi Öğrenme İsteği, Bekleme Süresi, Önyargı, Güven) oluşan ölçek "5:Kesinlikle katılıyorum, 4:Katılıyorum, 3:Kararsızım, 2:Katılmıyorum, 1:Kesinlikle Katılmıyorum" şeklinde likert yapıdadır. Buna göre puanların 1'e yaklaşması anketteki ifadelerle katılım düzeyinin düşük, 5'e yaklaşması katılım düzeyinin yüksek, 3'e yaklaşması ise kararsızlık durumunu göstermektedir. Bu 28 maddeye doğrulayıcı faktör analizi yapıldığında yedi faktörlü yapıya ulaşılmıştır. Uyum indeksi değerlerinin kabul edilebilir düzeyde olduğu tespit edilmiştir (CMIN/DF: 2,944; GFI: ,892; CFI: ,925; NFI: ,891; RMSEA:0,064). Ölçeğin toplam Cronbach alpha güvenirlik katsayısı ,942 olarak bulunmuştur.

KRONİK HASTALIĞI OLAN BİREYLERİN İLETİŞİM ENGELLERİNİN BELİRLENMESİ

Fatma Nur BOZKURT

Ömer Furkan TAKMAZ

Danışman: Arş.Gör. Rahime Nur DEMİR

Bulgular

Katılımcıların %57,8'inin kadın olduğu görülmektedir. Yaş açısından bakıldığında katılımcıların %31,2'lik kısmının 18-24 yaş arasında olduğu ve diğer yaş grupları arasındaki dağılımın ise birbirine yakın olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca katılımcıların %52,2'sinin bekar olduğu; %30'unun lisans mezunu olduğu, gelir dağılımında ise %42,6'sının 0-17.000TL gelire sahip olduğu görülmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun (%65,5) herhangi bir kronik hastalığa sahip olduğu ve sağlıklarını da orta (%55,7) düzeyde gördükleri tespit edilmiştir. Hasta merkezli iletişim engellerinin olmama ortalaması (3,81±0,46) olarak tespit edilmiştir. Buna göre kronik hastalığı olan bireylerin iletişim engelleri bulunmamaktadır.

Sonuç

Bir hastalığın tedavi sürecinde hasta ve hasta yakınlarının farklı duygular geliştirmesi ve bu duyguların tedavi sürecini etkilediğini bilmek gerekmektedir. Tedavi süreçleri uzayan hasta ekonomik ve psikolojik sorunlar yaşayabilmekte, yaşadığı duygusal gerginlikler tedaviye direnç göstermesine neden olabilmektedir (Ünlü, 2018). Sağlık çalışanlarının iletişim becerilerini geliştirmesi hastaların tedaviye olumlu yanıt vermesini ve hizmetten memnuniyetini olumlu yönde etkileyecektir. Doktorların temel tıp eğitimlerinin yanında davranış, iletişim ve empati gibi konularda da eğitim alması gerekmektedir (Çiftçiöğlü ve Ordun, 2010). Özellikle empatinin tıp fakültelerine eğitim müfredatına eklenmesi önerilmektedir. Empati insan olmanın gereğidir, insana dünyada sadece kendisinin olmadığını ve diğer canlılardan bir farkı olduğunu hatırlatır. Sağlık çalışanlarının hastalarla konuşma biçimleri, davranışları, hastaların üzerinde olumlu veya olumsuz etki bırakmakta; hastanede kalış süresinden, tedavinin tamamlanmasına kadar her şeyi yönlendirmektedir. Bu sebeple iletişim, hastaların tanı ve tedavisinde klinik işlemlerin özü olarak görülmektedir.

Kaynakça

Castro EM, Van Regenmortel T, Vanhaecht K, Sermeus W, Van Hecke A. Patient empowerment, patient participation and patient-centeredness in hospital care: A concept analysis based on a literature review. *Patient Educ Couns*. Dec 2016;99(12):1923-1939. doi:10.1016/j.pec.2016.07.026. PMID: 27450481. [\[PubMed\]](#)

Eldh AC, Ekman I, Ehnfors M. A comparison of the concept of patient participation and patients' descriptions as related to healthcare definitions. *Int J Nurs Terminol Classif*. Jan-Mar 2010;21(1):21-32. doi:10.1111/j.1744-618X.2009.01141.x. PMID: 20132355. [\[PubMed\]](#)

Salas E, Shuffler ML, Thayer AL, Bedwell WL, Lazzara EH. Understanding and improving teamwork in organizations: A scientifically based practical guide. *Human Resource Management*. 2015;54(4):599-622. doi:10.1002/hrm.21628. [\[Crossref\]](#)